

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 187, 609, 602, 772

Čtení: Iz 61, 1 – 7

Text: Mk 1, 14 - 15

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal evangelium Boží: Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.

Co je to evangelium? Jsme zvyklí překládat: Je to radostná zpráva o Ježíši Kristu – o jeho životě, jeho smrti a vzkříšení. Ale ve skutečnosti toto je evangelium až jakoby „druhého řádu“ – evangelium o Ježíši. Ale co je ono evangelium Ježíšovo, evangelium prvního řádu, co je ta radostná zpráva, kterou šířil on sám za svého pozemského života – před smrtí, před vzkříšením? Ta jeho radostná, dobrá zpráva přece nebyla nějaká podřadnější.

B&S, Ježíšovo evangelium je právě to, co jsme četli. Evangelista Marek to se svou typickou stručností shrnuje ve slovech: Ježíš kázal: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu!“ Jsou to čtyři důležité body:

„Naplnil se čas.“ Přivádí nás to do židovského vnímání času, které bylo, řekl bych, mnohem moudřejší než naše. Náš čas – alespoň jak ho mnohdy vnímáme – se nenaplnuje, ten běží, utíká, ztrácíme jej, promarnujeme, utíká stále rychleji, sotva si zvykneme psát jeden letopočet, už je tady další. Je to čas tikajících vteřin, uspěchanosti, únavy, rezignací a nakonec beznaděje. To si nechceme přiznat, a proto svůj čas stále vnímáme jako něco provizorního. Skutečný smysluplný život teprve přijde. Teprve před námi je veliké štěstí, uplatnění, naplnění. – Je to zhoubná představa. Začíná už v dětství a mládí – které se považuje za přípravu na život. Děti, učte se, protože se připravujete na život, který teprve přijde. Pak se doučíme, vstoupíme do života „praktického“ ...a nic se nezmění. Zase říkáme až: – až si zařídíme byt, až ušetříme na auto, až dáme do pořádku chalupu, až nám děti odrostou, až budeme v důchodu, až... Pořád žijeme provizorium a náš definitivní život – to veliké štěstí – je pořád před námi, pořád ho nedosahujeme, pořád nám uniká.

Jak lépe to chápali židé: Čas se naplňuje. Měřili čas událostmi, které ho naplňují. Sami víte, jak prožité události dokážou překlenout i množství prázdných dní. Život je jako nádoba, která se plní. Jenže náš čas je čas hodinek a spěchu a stálého provizoria. Jako když voda teče, řeč se vede a život se odžívá. Jako bychom nevnímali, čím ho naplňujeme. A právě do našeho spěchu přichází Ježíšovo slovo: Čas se naplnil! Dozrál. Už žádné čekání, žádné provizorium, dnes žiješ svůj definitivní život.

Je tohle radostná zvěst? Vůbec ne. Je to zoufalé poznání – tenhle pokažený, podělaný, nedodělaný a všelijak sláтанý živůtek – to že je můj definitivní život? Ježíš ale své evangelium ještě nedořekl. On pokračuje: „Přiblížilo se království Boží!“ To je ten druhý bod Ježíšova evangelia.

Boží království, které přináší Ježíš, není nějakou záhrobní útěchou. Ano, je to svět budoucího věku. Ale ne vysněná destinace, kam jednou vycestujeme a až tam to bude teprve ono... Ježíš říká: Království Boží je mezi vámi. To království je všude, kde se řídíme jeho zákony. A zákony Božího království jsou zákony lásky a dobrých vztahů. Zákony dne odpočínutí. Zákony, kde, řečeno s Ježíšem, sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Všude, kde se děje láska, kde jsou dobré vztahy, kde se náš život plní pokojem, tam můžeme prožívat, jak se do našeho všelijak pokaženého světa prolamuje Boží království. Už od chvíle, kdy přišel Ježíš a začal o něm mluvit. Boží vláda, Boží působení zaměřené k nápravě všeho stvoření, ten nový stav věcí, už tady někde mezi námi koluje, prosvítá, probleskuje. Království Boží, mnohým lidem skryté, se zjevuje těm, kdo si k tomu nechají Ježíšem uzdravit zrak, sluch či srdce. Také my, kteří pro samý spěch a trmácení a péči nemáme čas na skutečně podstatné věci svého života, se opravdu smíme zastavit, protože čas se naplnil, můžeme žít už naplno, plně, protože království je tu. Můžeme žít jako občané toho nového světa.

Stačí jediná věc – třetí bod Ježíšova evangelia: „Čiňte pokání!“ To znamená: zastavte se a jděte do sebe jako marnotratný syn. Pokání je vnitřní proměna. Je to proměna běhu života, toho běžného, který běžíme tak nějak zběžně a povrchně. Života, sklouzávajícího po povrchu. Je to ale též proměna či restartování života zamrzlého, zatuhlého. Ježíš mnohokrát zdůrazňoval, že je to možné vždycky, že k novým začátkům není nikdy pozdě. Pro Boží království je rozhodující dnešek, proto není podstatné, zda jsme před tím žili patnáct, padesát nebo osmdesát let. Ježíš nás volá dnes, dnes je příhodný den, dnes je čas záchrany.

A to je ta skutečně radostná zpráva pro všechny! To je to Kristovo evangelium. On volá tebe, volá mne, volá každého z nás: Čiň pokání, protože ho prostě k životu potřebuješ. Potřebuješ se měnit. Neboj se začínat vždy znovu. Ne až zítra, to je iluze, začni dnes!

Možná si někdo říká, že na nějakou zásadní životní změnu už nemá sílu. Že nějaká vnitřní proměna je pro něj nereálná, příliš těžká, nemá to jak ovlivnit a tudíž je to nesplnitelná věc.

Jako odpověď je tu čtvrtá Ježíšova věta: „Věřte evangeliu!“ Spolehněte se na evangelium. Věřit znamená podle Písma svatého „spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ Je to vykročení, aniž bychom nutně museli vidět před sebe. Je to důvěra, spolehnutí, doufání, Písmo dokonce mluví přímo o jistotě. „Věřte evangeliu“ znamená, prostě věřte, že je to možné, že je to vždycky možné – stačí vykročit, začít, a sílu na další kroky pak dostanete. Nevíme jak, ale smíme tomu věřit. Ze svědectví Bible víme, že Ježíš je blízko, na dosah ruky člověku, který lituje svých minulých dnů a touží po změně. Že je všude, kde se sejdou v jeho jménu dva nebo tři. Smíme tomu věřit, smíme se chytit jeho ruky – smíme se na něj napojit jako ta ratolest na kmen. Čas se naplnil a ve tvém životě už nic není provizorní. Tvůj život je to, co žiješ dnes. Ne zítrkem, ale dneškem začíná budoucnost, budoucnost nebeského království na této zemi. A já – uprostřed starého světa – se stanu občanem nového věku: Budu naplňovat svůj život. Budu žít naplno. Naplním život pokojem a radostí. Budu bohatý i bez majetku, svobodný i ve vězení, spokojený v každém přítomném okamžiku. Ani bolest, ani pláč, ani smrt mi to nezkaží. Vlastně nic mě nemůže odloučit od lásky Boží a zrušit radost nového věku. Ta radost, ten život nový a věčný je teď. Je připravený pro každého, kdo je připravený jej prožívat. Protože se naplnil čas a přiblížilo se království Boží, žijme nově, tzn. čiňte pokání a věřme evangeliu. Amen.

Modlitba: *Pane, pomoz naší nedověře. Dej, at' uvěříme, že tvé evangelium nás nese, podpírá, drží nad vodou, mění a obrací k tobě. Dej, at' na to plnou vahou spolehneme, a těšíme se z tobo, jak se náš život naplňuje. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, přimlouváme se za ty, kteří nemají čas. Kteří nemají čas na druhé, kteří nemají čas na svou rodinu, kteří nemají čas ani sami na sebe, kteří nemají čas se ztišit a jen tak být s tebou. Prosíme za lidi, kteří stále něco nestíhají. Dej, at' jim život neproteče skrz prsty, aniž by si jej vychutnali. Dej jim možnost užívat života jako tvého vzácného daru. Prosíme za lidi unavené, vyčerpané, vyšťavené. Prosíme, dej, at' i náš sbor je pro lidi oázou tvého odpočnutí a ne dalším nesnesitelným břemenem. Prosíme za lidi, zapojené do služby tobě, aby mohli dělat opravdu to, k čemu jsou obdarováni, v čem jsou dobří a v čem mohou být pro druhé požehnaním. Posiluj nás, Pane, všechny a dej nám oči otevřené pro přicházející království Boží. Amen.*